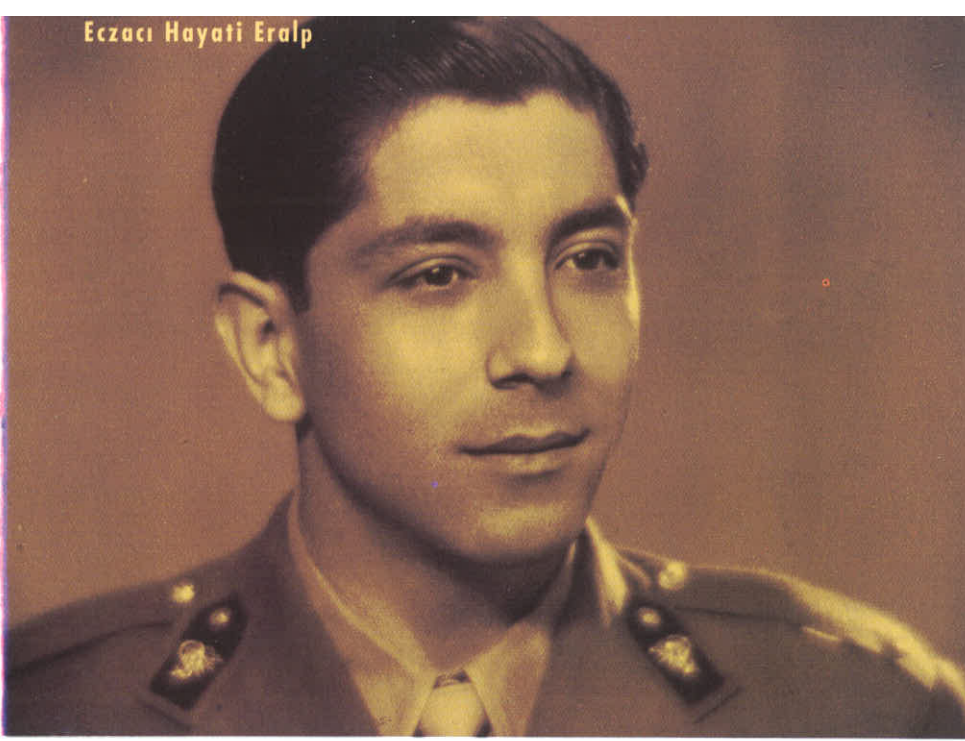

A vintage, sepia-toned portrait of a man with dark, wavy hair, wearing a suit jacket, white shirt, and patterned tie. The man is looking directly at the camera with a neutral expression. The background is a plain, light-colored wall.

Eczacı
Hayati Eralp

Kışın etkisini kaybettiği güzel bir bahar gününde, Nene Hatun caddesinde, arabamı uygun bir yere park ettikten sonra Eczacı Hayati Eralp'in emeklilik yıllarını geçtiği evinin ziline bastım. Beni eşi ve kızı karşıladı. Salona geçip, değerli büyüğümüz ile sohbe başladık. İşte bu güzel sohbetin ana hatları...

Hayati Bey 1925 yılında Manisa'da dünyaya gelmiş. Babası Osman Cahit Bey. Osman Beyin aile büyükleri Selanik'ten göç etmiş. Aile önce Vidin'den Şam'a, Şam'dan da Selanik'e göç etmişler. Babası Selanik'te doğmuş. Rüştüye'yi orada, İdadi'yi ise Manastırda bitirmiş. İstanbul'da Harp Okulu'nu bitirmiş. Kayseri uçak fabrikasında çalışmış ve emekli olmuş. Babası Annesi Güzide Hanım İstanbullu. Beykoz'da oturuyorlarmış. İki kardeşi daha olmuş, halen ev hanımı olan kardeşi hayatta.

Okula 1931 yılında Manisa'da Gazi ilkokulu'nda başlamış. 1936 yılında babasının Kayseri'ye gitmesi ile ortaokulu ve lise öğrenimini Kayseri Lisesinde tamamlamış. Lisede 70 kişilik sınıflarda okumuşlar. Kayseri Lisesindeki matematik öğretmeninin yetenek ve azmini takdirle anıyor. Yirmili yaşlardaki fizik öğretmeninin sayesinde üniversitede fizik dersini kolaylıkla başardığını da şükranla

yad etti.

Lise yıllarında eczacılığı hiç düşünmemiş makine mühendisliği daha cazip gelmiş. 1942 yılında lise öğrenimini tamamlayınca, askeri öğrenci olarak okuma hakkını elde etmiş. Tıp öğrenimi için notu yetmediğinden eczacılık kontenjanına kaydını yaptırmış. Sonradan not hesaplamada yanlışlık yapıldığı ortaya çıkmış ama iki sene daha fazla okuyup ailesine yük olacağı düşüncesi, i eczacılık eğitimine devam etmesini sağlamış..

Sınıflarında 80 öğrencinin yirmibeşi asker kökenli imiş. Eski dönemlerinde asker öğrenci oranı yüksek imiş. Eğitim dönemi ile ilgili naklettiklerinden birini kendi cümleleri ile verelim : "Atatürk'ün ikıplalarını herkes biliyor. Bana göre onun en büyük inkılabı, Darülfünun'un üniversite haline getirilmesidir. Davet ettiği hocaların ve onların yetiştirdiği öğretmenlerin bilimsel gelişmelere büyük katkısı olmuştur. Yabancı hocalarımızdan biri zamansız ayrılınca "Hayriye Amal" Hocamız bize eğitim verdi. Kendisi İngilizce, İspanyolca, Fransızca, Arapça, Rumca, Almanca dillerini iyi derecede konuşan bilgili, prensipli takdire değer hocamızdır. Dört yaşında okuma- yazma öğrenmiş, üstün yetenekli bir insandı."

Okulda İngilizce ve Fransızca eğitim de almış. 1946 yılında mezun olunca

Gülhane Askeri Hastanesi'nde bir sene staj yapmış. 1947 yılında Kurukavak Hadımköy'de bulunan Hayvan hastanesine tayini çıkmış. 1.5 yıl sonra 1948'de bu birim kaldırılınca Gelibolu'daki Kolordunun 200 yataklı hastanesine tayini çıkmış. 1951 yılı sonunda Gülhane'ye gelerek Enver İzgü hocamızla Farmokoteknik bölümünde asistan olarak çalışmaya başlamış. 1954-1956 yılları arasında da başasistan olarak görev yapmış. Bu dönemde İstanbul'daki Öz-İş ecza deposunun sahiplerine ait Santa Farma ilaç firmasının Ankara'daki ilk mümessili olmuş. 1956 yılında mecburi hizmeti bitince Askerlikten istifa ederek hem askeri hem de mümessillik görevini sonlandırmış.

1956 yılında Ankara Emek Mahallesinde 61. sokak ile 4. caddenin kesiştiği yerde Emek eczanesini açarak serbest çalışmaya başlamış. 1961 yılına kadar bu adreste çalışmasını sürdürmüş. İşlerin azalması üzerine, aynı yıl Çankırı caddesinde (Ulus) bulunan Ulus eczanesini devir alarak eczanesi taşımış.

1964 yılında Özişik Ecza deposunun sahiplerinin de teşvikiyle Posta caddesi Modern çarşı karşı köşesinde Başkent Ecza Deposunu açmış. Depoyu bir süre

çalıştırılmış.Fakat alacaklarını toplamakta zorluk çekince depoyu beş sene sonra devretmiş. Ulus eczanesini 1972 yılında Dışkapı meydanında bulunan bir yere nakil etmiş.Artan eczane sayısı, kuralsız çalışan meslekdaşlar gibi sebeplerden dolayı ,bu eczaneyi de 1977 yılında devrederek, 51 yıllık meslek yaşantısını , bitirmiş Eczacılığı ve ticaretini başlangıçta düşünmemiş.Genel olarak düşündüğünde tatmin olmadığını belirtti.Bu düşüncenin oluşmasındaşunların etkin olduğunu belirtti : "Özellikle 1980 öncesi kâr hadlerinin % 15'e kadar düşürülmesi. O dönemlerde ilâç bulmakta çektikleri zorluk. Türkiye'nin kaç eczacı ihtiyacının olduğunu belirleyememesi, eczaneler arası mesafenin belirlenmemiş olmasının getirdiği sıkıntılar, eczacılığın saygınlığını yitirmesinin sebepleridir".

Hayati Bey 1948 yılında İstanbul'da tanıştığı İnci hanımla hayatını birleştirmiş.Hayati Beyle İnci Hanımın biri kız diğeri erkek iki

çocukları olmuş.kızları Gül Hanım Arkeolog. .Bilkent Üniversitesinde ders vermiş. Oğulları Prof.Dr.Cahit Eralp O.D.T.Ü Makine Bölümünde Öğretim Üyesi.Bir de torun sahibiler..

Hayati Bey eczacıların haklarına sahip çıkıp sorunlarını çözmeleri için bir arada olup kaybettiğimiz saygınlığımızı tekrar kazanmamız gerektiğini söyledi.Gelecek için ise : "Umut kazancın temelidir.Ele geçince fırsatları iyi kullanmalıyız.Eğer böyle davranırsak istediğimiz yere ulaşabiliriz.Ümidinizi kesmeyiniz. Türkiye'nin makus talihi değişecektir. Yine Devlet geleceği teminat altına alacaktır." Dedi.

Hayati Bey emekliliğin tadını çıkartıyor.Arkadaşlarını ziyaret ederek bilmece çözerek, seyahatlere çıkarak ailesi ile mutlu bir yaşam sürüyor.

Kendisine ve ailesine mutlu ve sağlıklı günlerinin uzun seneler devam etmesi dileklerimi sundum. Bir meslekdaş büyüğümü dinlemekle kazandığım bilgilerin doygunluğu ile evlerinden ayrıldım.

Ecz. Erhan Baydar

LEYLA İLE MECNUN

Temel Fadimeyle tiyatro gişesine gitmiş:

- Pize içi pilet lütfen.
- Leyla ile Mecnun için mi?
- Hayir Fadimeyle penum için.